

Pismo uredništvu

Spoštovano uredništvo!

V peti številki Sodobnosti ste priobčili pismo Milana Apiha, ki protestira proti mojemu članku v tretji številki Sodobnosti z naslovom »Kdo je avtoritativna osebnost?«, češ da tako pisanje ne more imenovati drugače kakor pobalinsko.

Milan Apih je očitno alergičen na vse, kar napišem. Tako sem doslej doživel že tri njegove napade name (dva v Pavlihi, kjer se je skrtil pod psevdonim Mah, in enega v Književnih listih), ta je zdaj že četrti. Očividno se je zarotil, da bo skušal razvrednotiti vse, kar sem in kar bom napisal, čeprav nima zato nobenih utemeljenih vzrokov in tudi ne strokovne usposobljenosti. Kar tako. Vzel me je pač na piko, in to je edini vzrok te njegove večne jeze nad menoj, malce pa tudi zato, ker mu na vsak njegov napad, primerno zabelim svoj odgovor . . . Zdi se mi pa, da pri teh njegovih napadih name zavzema vedno bolj predrzno pozo in si dovoljuje izraze, ki so že žaljivi.

Moje pisanje (ki ga ima Apih v mislih) je resda zafrkljivo (primerna témi, ki jo obravnava), jedko in ošvrkljivo, nihče razen Apiha pa ne bi mogel trditi, da je pobalinsko. Od kod si Apih jemlje pravico, da na tak način presoja moje pisanje? Ali morda samo zato, ker je »dolgoletni naročnik Sodobnosti«, kot je zapisal v svojem pismu?

Neokusno in strahopetno je oblačiti svojo jezo nad nekom, ki ti ni všeč in ga stalno ob vsaki priložnosti napadaš, v nekakšne načelne pripombe v obliki pism uredništev. Ko pa je vendar jasno, da to počneš, dragi Apih, iz docela nenačelnih in čisto zasebnih vzrokov.

S spoštovanjem

Dušan Mevlja

Matija
Logar

Aforizmi

Namesto pameti vzemimo delo v roke.

Pozor — jezikovno razsodišče. Ne opletajte z jeziki.

Resni so v teh neresnih časih nujno v opoziciji.

Slepa kura zrno najde — petelin ga pojé.

Ne vem, če smo nerazviti, verjetno smo tudi z(a)viti.

V naslednjem srednjeročnem obdobju bomo zopet srednji.

Proletarci vseh dežel, združite se. Na proslavah!

Kaj bi samo govorili, začnimo delati. Jaz sem svoje povedal . . .

Nalijmo si čistega vina, da bomo končno spoznali, kdo bojkotira vsesplošno pijančevanje.

Politiki in vrtnarji so si podobni. Eni in drugi sadijo rožice — razlika je samo ta, da se vrtnarjem primejo.

V prvih klopeh delavskega razreda so še vedno nedelavci.

Vedno sem padal v nižje plačilne razrede in končno pristal v delavskem razredu.

Med nekaterimi politiki je nekaj izrazitih gorskih talentov.

Brez vodičev, brez tečajev, brez opreme so se znašli na vrhu — v dolini pa je masa (reševalcev).

Verjamem v gradove v oblakih, toda kljub temu upam, da bo enkrat jasno.

Aforizmi

Žarko
Petan

Čim bolj so bralci topi, tem ostrejša naj bo satira!

Plagiat je, če se pesnik speča s tujo muzo.

Opozarjam vas: naša dežela je zelo akustična!

Nujno potrebujem pralni prašek za katarzo!

Pisati pomeni izpovedovati se brez odveze.

Česar ne moreš povedati v enem stavku, se ne da reči niti s stotimi.

Satira je akupunktura za preveč zdrave in vase zaverovane občane!

Umetnost naj bi bila vrhnja stavba družbe, mi pa jo držimo v kleti.

V policijskih državah policisti pišejo satire po službeni dolžnosti.

Problemska književnost postane slej ko prej problematična!

Nekatere knjige se postarajo hitreje kot njihovi avtorji.

Aforizmi ne spadajo ne v liriko ne v epiko, marveč v etiko.